

شما امکاناتان از

سیدالشهداء(ع) بیشتر است

شما یک قدری به فکر باشید...
هی ننشینید تکلیف شرعی برای خودتان درست کنید؛ کار تبیل ها! تکلیف شرعی ام این نیست...

شما قوه‌تان بیشتر از قوای سیدالشهداء است. قوایی نداشت در مقابل آن قوه؛ [ولی] باشد قیام کرد. او هم اگر تبیل بود -نعوذ بالله- می‌توانست بگوید که تکلیف شرعی من نیست. از خدا می‌خواستند آنها که سیدالشهداء ساکت باشد و آنها به خرسواری خودشان سوار باشند. از «قیام» او می‌ترسند... اگر او هم سر جای خودش می‌نشست و در مدینه وقتی که مردک [ولید بن عتبّه] می‌آمد می‌گفت که بیعت کن، می‌گفت بسیار خوب سلّمه الله تعالی! [در این صورت] خیلی هم احترامش می‌کردند، دستش را هم می‌بوسیدند، روی سرشان هم می‌گذاشتند؛ پسر پیغمبر بود. [منتها] مثل احترام به امام زاده‌ی مرده! به امامزاده‌ی مرده خیلی احترام می‌کنند؛ اما یک امام زنده‌ای اگر یک کلمه‌ای بگوید، اگر خود حضرت امیر هم باشد، همان بساطی را که سر دیگران می‌آوردند سر او هم می‌آورند. ●۵۰/۴/۱

مسئله روز

آینده از آن یمن وغزه و قدس است

در روزهای اخیر شعری از شاعر شناخته‌شده‌ی کشورمان جناب آقای افشین علا دربارہ‌ی سازش برخی از حاکمان عرب منطقه با رژیم جعلی صهیونیستی منتشر شد که با استقبال کاربران فضای مجازی مواجه شد. این سروده‌ی اقای افشین علا مورد تحسین رهبر انقلاب نیز قرار گرفته است:
«(شعری که خطاب به حاکمان عرب سرودید، بسیار بجایوبه موقع بود. دست شما درد نکند.)»

ابیات آغازین این شعربه این شرح است:

شیری که برازندہ فخر است ومباهات سید حسن است آیا یا شیخ امارات؟
آن لرزه درافکنده به ارکان تل آویو
این بائن لرزان شده پنهان به عمارات
ای شیخ! کنی تکیه به قومی که خداوند از دوستی اش کرده تو را نهی به آیات؟
این نهی، ندیدی ونخواندی تو به قرآن؟
یا خوانده‌ای از وحی، فقط لفظ و عبارات؟
آیا نرہاندند نوامیس عرب را
سید حسن وقاسم و یاران ز بلیات؟
خنجرزدی از پشت به اعراب ونشستی بامرتکب آن همه کشتار وجنایات
...آینده از آن یمن و غزه و قدس است
ای غرب به هش باش! رسد روز مکافات...

حزب الله این است

تحول عظیم را کسی به وجود می‌آورد که دلش نلرزد

کاری که امام حسین (ع) کردند، یک کار فوق‌العاده‌ای است. یعنی ابعاد آن از آنچه که ما امروز محاسبه می‌کنیم، خیلی بالاتر است... صبرش فقط صبر بر تشنگی و کشته شدن یاران نبود؛ اینها صبر آسان است. صبرِ سخت‌تر این است که دیگران، افراد آگاه و محترم هی بگویند آقا نکنید، این کار غلط است، این کار خطرناک است. هی ایجاد تردید کنند. کی‌ها؟ افرادی مثل عبدالله جعفر، عبدالله زبیر،

حسینیه امام خمینی

اقامه عزای حسینی در حضور رهبر انقلاب

هم‌زمان با فرارسیدن ایام سوگواری حضرت اباعبدالله الحسین (ع) و مطابق سال‌های گذشته، مجلس عزاداری ایام محرم ۱۴۴۲ نیز در حضور رهبر انقلاب برگزار خواهد شد.

امسال به دلیل شیوع ویروس کرونا و تأکید رهبر انقلاب به رعایت دستورالعمل‌های ستاد ملی مقابله با کرونا این مراسم بدون حضور جمعیت و تنها با حضور یک سخنران و یک مداح برگزار می‌شود.

این مراسم از شب هفتم تا شب دوازدهم محرم (چهارشنبه ۵ شهریور تا دوشنبه ۱۰ شهریورماه) به مدت شش شب برگزار خواهد شد. اطلاعات بیشتر درباره‌ی این مراسم را در صفحه‌ی حسینیه‌ی امام خمینی در پایگاه اطلاع‌رسانی KHAMENEI.IR و همچنین در شبکه‌های اجتماعی با همین عنوان می‌توانید دنبال کنید. برنامه این مراسم در این شش شب به قرار زیر خواهد بود:

چهارشنبه۵/۶/۹۹ ۶محرم	سخنران:حجت‌الاسلام کاظم‌صدیقی	عزاداری:حجت‌الاسلام مرتضی‌وافی
پنجشنبه۶/۶/۹۹ ۷محرم	سخنران:حجت‌الاسلام ناصرفریعی	دعاوروضه: جناب‌آقای مهدی سماواتی
جمعه۷/۶/۹۹ ۸محرم	سخنران:حجت‌الاسلام ناصرفریعی	عزاداری:حجت‌الاسلام محسن آتشکار
شنبه۸/۶/۹۹ ۹محرم	سخنران:حجت‌الاسلام مسعودعالی	عزاداری:حجت‌الاسلام جعفروافضی
یکشنبه۹/۶/۹۹ ۱۰محرم	سخنران:حجت‌الاسلام مسعودعالی	عزاداری:حجت‌الاسلام سیدبهاالدین ضیایی
دوشنبه۱۰/۶/۹۹ ۱۱محرم	سخنران:حجت‌الاسلام سیداحمدخاتمی	عزاداری:حجت‌الاسلام ناصرشهیدی

خطرات رهبری

نوحه‌هایی که آموزش دهنده بود

ایّام انقلاب - در همان ایّام محرّم- یادم است نواری برای من آوردند از سینه‌زنی در جهرم- ما مشهد بودیم- به قدری این مؤثّر [بود]؛ اوّلاً زیبا بود از لحاظ خود شعرو لفظ و معنای شعر؛ ثانیاً از لحاظ آهنگ؛ ثالثاً مهیّج، محرّک، راهنما؛ خیلی ارزش داشت. بعد از آن از یزد [نواری] آوردند، که از این دو شهر من یادم است، جایی دیگری من ندیدم؛ خب مفاهیم سیاسی آن روز را که در مبارزه مطرح بود، در قالب نوحه منتقل کرده بودند. ما شبیه این را در دوره‌ی دفاع مقدّس داشتیم؛ این نوحه‌هایی که آقای آهنگران خواند -و آن شاعر محترمی که خدا رحمتش کند، آقای معلّمی، که در اهواز برای ایشان شعر میگفت- آنها هم همین جور، اینها هم شعرهایی و نوحه‌هایی بود که آموزش دهنده بود. ما باید این کار را جدّی دنبال بکنیم، ۹۵/۳/۳۱

حکایت‌ها

الگوسازی هیئات مذهبی برای کار جهادی دولت در یک سال پایانی

مثل بچه‌هیئتی‌ها

اطلاع نگاشت ۲۱

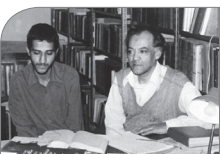
یک منبر عاشورایی از حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در شب عاشورای ۴۵ سال قبل

نجات انقلاب

شش سال پیش از پیروزی انقلاب در هیئت انصارالحسین را مرور می‌کند. ایشان در این سخنرانی در پاسخ به این سؤال کلیدی درباره‌ی علل و انگیزه‌های قیام امام حسین (ع) سه برداشت نادرست یا ناقص را مطرح و پاسخ صحیح را تبیین نموده‌اند. در این میان استفاده از کلیدواژه‌ی انقلاب اسلامی در سال‌هایی که ظاهراً هنوز آمیدی به براندازی رژیم ستم‌شاهی نیست قابل توجه است و البته شاهی بر پیوند ناگسستنی نهضت حسینی و نهضت خمینی نیز هست. ●

«درس عاشورا، درس فداکاری و دینداری و شجاعت و مواسات و درس قیام لله و درس محبّت و عشق است. یکی از درس‌های عاشورا، همین انقلاب عظیم و کبیری است که شما ملت ایران پشت سر حسین زمان و فرزند ابی‌عبدالله الحسین (ع) انجام دادید. خود این، یکی از درس‌های عاشورا بود.» ۷۷/۲/۱۸ نشریه‌ی خط حزب‌الله در ایام عزاداری سید و سالار شهیدان فرارهایی از سخنرانی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در شب عاشورای سال ۵۱، یعنی

شهید هفته

گاهی نقش پدرها و مادرها برجسته‌تر است | این شماره تقدیم می‌شود به روح مطهر شهید سیداحسان شهیدی *

رحمت الهی با مردن انسان تمام نمی‌شود... من خیال می‌کنم از جمله کسانی که این رحمت در حد وافر ی به آنها می‌رسد - غیر از خود شهدا - پدران و مادران شهدای این روزگارند... هیچ وقت نمی‌شود کسی را که در جبهه حضور دارد و جانش را می‌دهد، با کسی که در جبهه نیست مقایسه کرد. او کجا و این کجا! اما نقش پدران و مادران شهدای ما در این زمان، با آنها قابل مقایسه است. حتی اگر حمل بربالغه نشود، معتقدم که در مواردی - نه همه‌ی موارد - نقش پدر و مادر شهید از نقش جوان شهید برجسته‌تر و بزرگتر است. ●۱۷۱/۱/۲۵ | طلبه‌ی شهید سیداحسان شهیدی فرزند مرحوم علامه جعفر شهیدی است که در سال‌های ابتدایی جنگ به مقام رفیع شهادت نائل آمده است. مرحوم دکتر شهیدی در روز چهارم محرم الحرام سال ۱۳۸۶ شمسی به دیدار حق شتافت.

سخن هفته

الگوسازی هیئآت مذهبی برای کار جهادی دولت در یک سال پایانی

مثل بچه‌هیئتی‌ها

سخن هفته

«(در بعضی از کشورهای دنیا معمول است، در کشور ما هم اخیراً معمول شده که در اوّل مسئولیّت، رؤسای محترم یک فرصت صدروزه را معیّن می‌کنند می‌گویند در این ۱۰۰ روز مثلاً این کارها را یا یک کارهایی را انجام میدهیم، مردم هم در فرصت صدروزه قضاوت می‌کنند، مطبوعات و دیگران می‌گویند در این ۱۰۰ روز این جور کار شد؛ خوب معلوم می‌شود که در ۱۰۰ روز میشود کارهای مهمّی کرد. یک سال سه تا ه۱۰۰ روز به اضافه‌ی یک ۶۵ روز است؛ بنابراین، زمان کمی برای کار نیست.» ۹۹/۶/۲۲

ایران هرسال در دهه‌ی اول ماه محرم در عزای سید و سالار شهیدان یکپارچه‌شوروحضورمی‌شود. در یکی دوهده‌ی اخیر اما پدیده‌هیئت‌های چندده‌هزار نفری و برپایی مراسم عزاداری در ابعاد بسیار بزرگ در شهرها، رویدادی است که تبدیل به یک رویه‌ی ثابت و غیرقابل انکار برای قلم‌ها و دوربین‌های رسانه‌ها شده است. عزاداری در حسینه‌ها و مصلاهای بزرگ شهرها با حضور خیل عزاداران در عین رعایت یک نظم و انسجام کاملاً بومی و مردمی از ویژگی این مراسمات است.

با این حال دهه‌ی اول محرم امسال باهمه‌ی سال‌ها و بلکه دهه‌های اخیر متفاوت است. شیوع ویروس منجوس کرونا در کشور ما، هم‌زمان با نقاط مختلف جهان، نظم متفاوتی را برهمه‌ی اجتماعات انسانی تحمیل کرده است. لزوم فاصله‌گذاری اجتماعی، مصرف بالای اقلام بهداشتی مثل ماسک و مواد ضد عفونی‌کننده، پرهیز از اجتماعات پرتراکم و ... همگی از پیش‌نشان می‌داد که اقامه‌ی عزای سالار شهیدان با مناسبات گذشته ممکن نیست. مردم اما از پای‌ننشستند و متناسب با توصیه‌های مدیران سلامت کشور مساجد و تکایا و حسینه‌ها را آماده کردند و با اعمال تغییرات عمده در نحوه برگزاری آماده‌رودوبه‌محرم‌شدند.

دو روز به آغاز محرم مانده بود و هیئت‌ها، تبلیغات و اطلاع‌رسانی مراسم خود را هم با جدیت دنبال می‌کردند که با هر ترتیبی برایشان محرز شد که: "برگزاری مراسم عزاداری ماه محرم در فضای مسقف ممنوع است".

بسیاری از هیئت‌ها که حالا مکان برگزاری مراسم خود را از دست داده بودند، باید ضمن یافتن فضای متناسب جدید، آن را برای برگزاری مناسب تجهیز و آماده می‌کردند. اتفاقی نشدنی و غیرممکن با توجه به همه‌ی محدودیت‌های مالی و تجهیزاتی و الزام به اطلاع‌رسانی مجدد. با این حال در عین‌گلایه، از تصمیم نهاد قانونی تمکین کردند: «(مردم مؤمن و مسجدی ما بیشتر از دیگران به قواعد عمل می‌کنند؛ یعنی به مردم مؤمن واقعاً اگر گفته بشود مثلاً فرض کنید که در محن‌ها یا در مراکز یا در مساجد یا در حسینیّه‌ها به این شکل می‌توانند حضور پیدا کنند، عقیده‌ی من این است که اینهایی که اهل مسجدند، بدقّت مراقبت می‌کنند.» ۹۹/۲/۲۳

اما این غیرممکن توسط نیروهای جهادی و بسیجی ممکن شد. برنامه‌ریزی دقیق، مواجهه‌ی شجاعانه با مشکل و دوشنبانه‌روز بیداری و کار جهادی نتیجه

داد. تصاویر نمای باز هیئت‌های بزرگ و شکوهمند عزاداری سالار شهیدان در تهران و شهرهای بزرگ در همان شب اول محرم، نشان از تحقق یک شبه‌ی معجزه‌می‌داد.

به رغم همه‌ی محدودیت‌های مالی و تجهیزاتی که هیئت‌ها با آن مواجه بودند و در عین حال خود را ملزم به حفظ سلامت عزاداران حسینی می‌دانستند؛ تصاویر تلویزیونی و روایت حاضران در صحنه از یک نظم جدید و شکوهمند در عین رعایت دقیق ملاحظات بهداشتی خبرمی‌داد.

همین تجربه در ابعادی دیگر در موج اول کرونا در کشور و در زمانیش مردمی کمک مؤمنانه در ماه رمضان تجربه شده بود. «(در قضیه‌ی این بیماری اخیر، [یعنی] کرونا، فداکاری‌ها به قدری چشمگیر بود که افرادی را که در خارج از این کشور هم هستند به تحسین وادار کرد؛ در درجه‌ی اوّل مجموعه‌های درمانی؛ پزشکان، پرستاران، بهیاران، مدیران، کارکنان حول و حوش بیمارستان‌ها. در کنار اینها مجموعه‌های مردمی داوطلب، دانشجویان، طلاب، بسیجی‌ها و عناصر گوناگون که رفتند در خدمت درمان و پرستاری از این بیماران قرار گرفتند، به یاری درمان‌کنندگان رفتند؛ همه‌ی اینها مایه‌ی عزّت و آبرو است.» ۹۹/۷/۱۱

همین الگوی کار جهادی امسال بچه‌هیئتی‌ها در بسیاری از چالش‌های گذشته‌ی ملت ایران، بزرگ‌ترین موانع و گره‌ها را از میان برداشته است. رهبر انقلاب میان دهه‌ی عاشورا و هفته‌ی هیئت دولت وجه ارتباط و شهادت دانستند و به دولتی‌ها توصیه کردند که با روحیه‌ی جهادی و پرتحرک با مسائل مواجه شوند: «(مثلاً فرض کنید شب که در خبرها تلویزیون این را پخش می‌کند - ما می‌شنویم دیگر، بخش‌های خبر را معمولاً همه می‌شنویم - به نظر من آن وزیری که میشنود این خبر را، همان شبانه با آن بخشی که از این قضیّه شکایت دارد تماس بگیرد، تلفن بزند، برای فردا قرار بگذارند، فردا بروند تا عصری مشکل را برطرف کنند.» ۹۹/۶/۲۲ که اگر رفتار و سبک زندگی دولتمردان اینگونه باشد و «(اگر مدیریت در بخش‌های مختلف کشور، متدین باشد، انقلابی باشد و کارآمد باشد، همه‌ی مشکلات کشور حل خواهد شد؛ ما مشکل غیرقابل حلّی در کشور نداریم.» ۹۶/۷/۱۱

اینگونه است که نه تنها در مهلت ۱۰۰ روزه، بلکه در ظرف زمانی ۲ شبانه‌روز نیز می‌توان کارهای نشدنی را شدنی کرد، چرا که در طول تاریخ انقلاب به صورت عام و در ماه‌های اخیر به صورت خاص به ما ثابت شده است که مغتنم شمردن فرصت‌ها همراه با روحیه جهادی و بسیجی غیرممکن‌ها را ممکن می‌کند: «(ما هر جا یک مدیریت انقلابی فعال پُر تحرّک داشتیم، کار پیش رفته است؛ هر جا مدیریت‌های ضعیف، بی‌حال، ناامید، غیرانقلابی روی تحرّک داشتیم؛ کارها یا متوقّف مانده است، یا انحراف پیدا کرده است... و این یک ضعفی است که وجود دارد؛ باید مدیرانمان ان شاء الله پُر انگیزه‌تر باشند، کارآمدتر باشند، تلاش بیشتری را انجام بدهند، و به حول و قوّه‌ی الهی همین جور هم خواهند شد.» ۹۶/۷/۱۱

برنامه‌ریزی دقیق،

مواجهه‌ی شجاعانه با

مشکل و دوشنبانه‌روز

بیداری و کار جهادی

نتیجه‌داد. تصاویر نمای

باز هیئت‌های بزرگ و

شکوهمند عزاداری

سالار شهیدان در تهران

و شهرهای بزرگ در همان

شب اول محرم، نشان از

تحقق یک شبه‌معجزه

می‌داد... اگر رفتار و

سبک زندگی دولتمردان

اینگونه باشد و «اگر

مدیریت در بخش‌های

مختلف کشور، متدین

باشد، انقلابی باشد و

کارآمد باشد، همه‌ی

مشکلات کشور حل

خواهد شد؛ ما مشکل

غیرقابل حلّی در کشور

نداریم.» ۹۶/۷/۱۱

اطلاع‌نگاشت

طرح بحث اجرا امام حسین قیام کرد؟

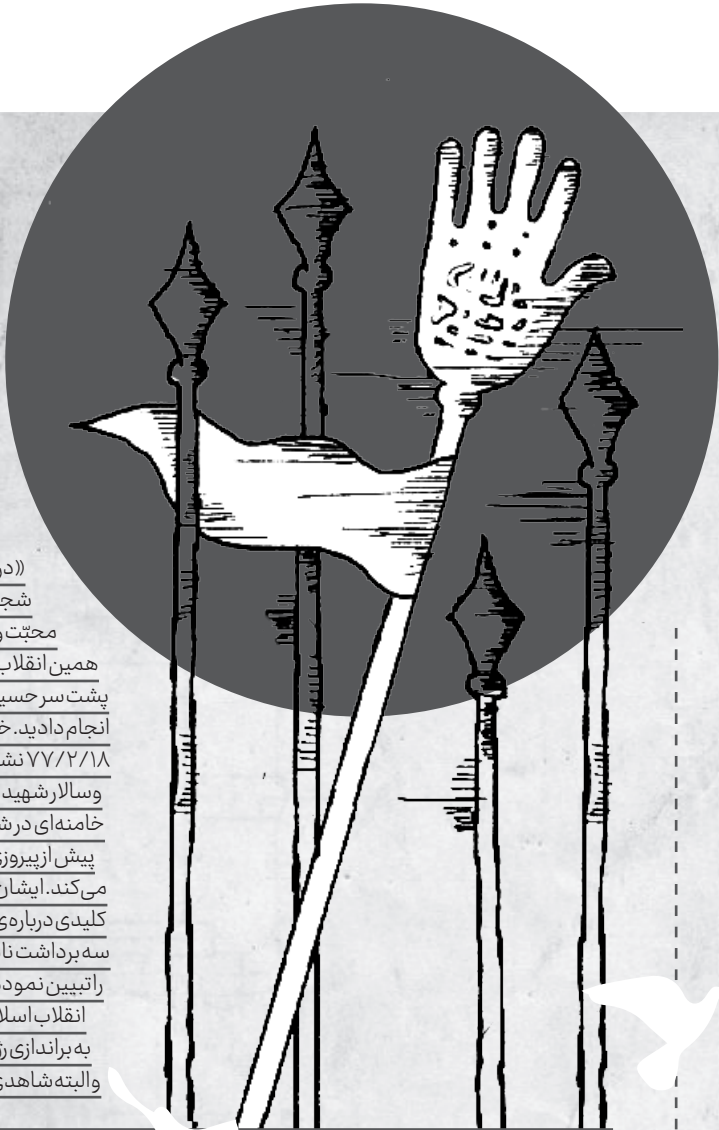
طرح بحث این است که حسین بن علی(علیه السلام) که در سال شصت و یکم هجرت با یک وضعیت خاصی از مدینه به مکه آمد و از مکه به عراق آمد و در سرزمینی به نام کربلا باوضع فجیعی وضمن دلاوری نمایانی به قتل رسید؟ شهید شد، انگیزه‌اش از این حرکت چه بود؟ این یک سؤالی است که قاعدتاً به ذهن شما آقایان عزیز که اینجا هستید، رسیده‌و شاید هرکسی به فراخورمطالعات خود، درزمینه‌ی این مسئله، یک قضاوتی داشته باشد، یا اینکه از دیگری یک چیزی را قبول کرده باشد. آنچه در این زمینه از قدیم در بین مردم رایج بوده، دو سه طرز فکر است... این دوسه طرز فکر را بنده به‌طور خلاصه عرض می‌کنم و جواب می‌دهم و روشن می‌کنم که درست نیست و بعد آنچه را که مورد نظر خودم است، تشریح می‌کنم.

پاسخ(اوّل) (نادرست)، غیرت دینی؛ عامل نپذیرفتن ننگ حکومت یزید

بعضی عادت کرده‌اند که این جور در این زمینه تصور کنند که آن چیزی که موجب قیام اباعبدالله(علیه السلام) شد، غیرت بود... خیلی گفته می‌شود - که حسین بن علی(علیه السلام) اساساً یک مرد غیوری بود؛ غیرت اسلامی او اجازه نمی‌داد که ننگ حکومت یزید را تحمل کند و زیر بار ظلم و استبداد یزید برود؛ و این موجب شد که حسین بن علی(علیه السلام) حرکت کند و قیام کند. این طرز فکر اگر درست باشد، حرکت و قیام اباعبدالله(علیه السلام) یک قیام آموزنده‌ای نخواهد بود؛ درس نیست، آموزش نیست؛ بسته به غیرت هرکسی است؛ ناشی یک صفت روانی است به نام غیرت است. [ضمناً هنری و مدح بزرگی برای امام همام نیست، خوب، آدم غیرتی در دنیا زیاد است. اصلاً مسئله‌ی غیرت مطرح نیست؛ قضیه بالاتر از این حرف‌ها است.

پاسخ دوم) (نادرست)، عشق به خدا و فدا شدن در راه او

بعضی دیگر مسئله را می‌برند دور و بر مباحث عشق و عاشقی و جانبازی و مسائل عرفانی؛ که بله، امام حسین(علیه السلام) عاشق خدا بود و عاشق درصداست که خود را در مقابل معشوق خود فدا کند و او مثل پروانه‌ای خودش را فدا کرد در مقابل پروردگار، بنده منکر اینگونه مسائل رفیق روحی نمی‌خواهم بشوم؛ در یک تحلیل خیلی عالمانه‌ی دقیقی شاید آخر کار مطلب به اینجاها برسد، امّا... مسئله‌ی قیام اباعبدالله مسئله‌ی عشق عاشقی و این حرف‌ها هم نیست؛ مسئله‌ی یک مسئولیت و یک وظیفه و یک رسالت است. لذا شما در هر یک از کلماتی که از حسین بن علی(علیه السلام) نقل شده، اگر بگردید و تفحص کنید، کمترین اثری نه از غیرت و نه از عشق و عاشقی و این گونه مسائل نمی‌بینید.

یک منبر عاشورایی از حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در شب عاشورای ۴۵ سال قبل

نجات انقلاب

«درس عاشورا، درس فداکاری و دینداری و شجاعت و مواسات و درس قیام‌لله و درس محبّت و عشق است. یکی از درس‌های عاشورا، همین انقلاب عظیم و کبیری است که شما ملت ایران پشت سر حسین زمان و فرزندانِ ابی‌عبدالله الحسین(ع) انجام دادید. خود این، یکی از درس‌های عاشورا بود.» ۷۷/۲/۱۸ نشریه‌ی خط حزب‌الله در ایام عزاداری سید و سالار شهیدان فرازهایی از سخنرانی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در شب عاشورای سال ۵۱، یعنی شش سال پیش از پیروزی انقلاب در هیئت انصارالحسین را مرور می‌کند. ایشان در این سخنرانی در پاسخ به این سؤال کلیدی درباره‌ی علل و انگیزه‌های قیام امام حسین(ع) سه برداشت نادرست یا ناقص را مطرح و پاسخ صحیح را تبیین نموده‌اند. در این میان استفاده از کلیدواژه‌ی انقلاب اسلامی در سال‌هایی که ظاهراً هنوز امیدی به براندازی رژیم ستم‌شاهی نیست قابل توجه است و البته شاهده‌ی بر پیوند ناگسستنی نهضت حسینی و نهضت خمینی نیز هست.

پاسخ چهارم (صحیح)، تجدید حیات انقلاب اسلامی پیامبر اکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلّم)

هر دینی از ادیان الهی یک انقلاب است. یک انقلاب، یعنی چه؟ یعنی تحولی در مبانی اصلی آن جامعه‌ای که انقلاب در آن به‌وقوع می‌پیوندد؛... این انقلاب یک اصولی دارد؛ مثلاً اصل توحید، اصل برابری انسان‌ها، اصل تکریم انسان. یک اصولی در انقلاب اسلامی وجود دارد و پیغمبر اکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلّم) اتمام اصول انقلاب اسلامی را بیان کرد و علاوه بر بیان، به این اصول در جامعه‌ی اسلامی جامه‌ی عمل پوشانید؛... یک اصل [دیگری] وجود دارد در انقلاب اسلامی که اگر این اصل در یک انقلابی وجود نداشت، این انقلاب، انقلاب کاملی نیست، آن اصل عبارت است از اصل تجدید انقلاب. یعنی چه؟ این اصل می‌گوید که هرگاه جامعه‌ی اسلامی به قهقرا گرایید، از راهی که برای آن معین شده است، جدا شد و منحرف شد و در خطی که باید در آن خط حرکت کند، متوقف شد یا حرکتش کند شد، این اصل جامعه را به حال تعالی و تکامل و حرکت صحیح و جهت‌گیری صحیح خود بازگرداند. این اصل عبارت است از اصل انقلاب مجدد، انقلاب بعد از انقلاب و یا به تعبیر دقیق اسلامی، امر به معروف و نهی از منکر. حسین بن علی(علیه السلام) می‌خواست به این اصل عمل کند؛ برای اینکه جامعه‌ی اسلام - این قطار از خط به در رفته - مجدداً به خط برگردد؛ لازم بود که یک فداکاری را انجام بشود، این فداکاری را امام حسین(علیه السلام) انجام داد و به همه‌ی انسان‌هایی که مدعی پیرو اسلام‌اند فهماند که هرگاه اوضاع چنان بود، باید این کار را انجام داد. منبع: کتاب دوامام مجاهد

پاسخ سوم) (نادرست)، دستور خصوصی پروردگار برای قیام در زمان معین

یک تحلیل دیگری که می‌شود، این است که می‌گویند رسول اکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلّم) از طرف پروردگار صحیفه‌ی مخصوصی به نام حسین بن علی(علیه السلام) نوشته است. در این صحیفه که دست هر امامی از ائمه(علیهم‌السلام) می‌رسد و با می‌کنند و نگاه می‌کنند، تکالیف اینها به‌طور دقیق مضبوط و مسطور است و وقتی که نوبت به حسین بن علی(علیه السلام) رسید، در این صحیفه مثلاً نوشته بود که در سال دهم از امامت - که سال ۶۰ هجری است - تو باید از مدینه به مکه بروی و بعد به کربلا بروی و بعد چنین و چنان کنی. البته روایاتی به این مضمون هست، بنده هم این روایات را تصدیق و تأیید می‌کنم... امّا چرا این صحیفه‌ی قرآن نباشد؟ چرا فرمایش پیغمبر(صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلّم) نباشد؟ چه مانعی دارد که آیه‌ی قرآن را، جمله‌ی پیغمبر اکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلّم) را، توصیه‌ی علی بن ابیطالب(علیه السلام) را - که تکلیف هر امامی را در شرایط خاص خودش و نه به‌طور کلی، نه به‌طور خصوصی و شخصی، معین کرده - به صحیفه تعبیر کنند؟... صحیفه‌ی مخصوص اگر باشد، این مال امام حسین(علیه السلام) است؛ به من و تو چه؟ در این صورت برای ما آموزنده نخواهد بود.

معرفی کتاب

پیشنهاد خط حزب‌الله برای مطالعه یک کتاب عاشورایی

پس از ۵۰ سال

کتاب "پس از ۵۰ سال، پژوهشی تازه پیرامون قیام امام حسین علیه‌السلام" از آثار اندیشمند تاریخ‌معاصر، مرحوم علامه سید جعفر شهیدی است که رهبر انقلاب از وی با عناوینی همچون «علامه‌ی بزرگوار»، «ادیب فرزانه»، «مورخ ژرف‌نگر» و «مرد مؤمن صادق» ۸۶/۱۰/۲۵ یاد کرده‌اند. نویسنده در این کتاب کوشیده تا درباره‌ی نهضت امام حسین علیه‌السلام به این سؤال پاسخ دهد که "آنچه رخ داد چرا رخ داد" و تلاش کرده که "پاسخ این چرا را لابلای حوادث داده شود."

مضمون این کتاب با یکی از سرفصل‌های کلیدی در اندیشه‌ی رهبر انقلاب پیرامون علل و ابعاد حادثه‌ی عاشورا قرابت مثال دنی دارد: «چطور شد جامعه اسلامی ساخته و پرداخته شده به محوریت پیامبر عظیم‌الشان... بعد از پنجاه سال کارشان به آن جا رسید که جمع شدند، فرزند همین پیامبر را با فجیع‌ترین وضعی کشتند؟! انحراف، عقب‌گرد، برگشتن به پشت سر، از این بیشتر چه می‌شود؟!» ۷۷/۲/۱۸

مرحوم جعفر شهیدی در مقدمه‌ی کتاب چنین نگاشته است که: «اگر در چنین کوششی توفیق داشته باشم، یقین دارم آنچه به‌دست آورده‌ام، عبرتی برای حال و آینده خواهد بود. چه اگر چه قهرمان حادثه کشته شده است، آنچه او برای آن جنگید و آنان که برای رسیدن به آن هدف به او وعده‌ی یاری دادند و به وعده‌ی خود وفا کردند یا نکردند در طول تاریخ فراوان بوده و هستند و خواهند بود.»

کتاب "پس از ۵۰ سال" در سی فصل گردآوری شده و روایتی روان، ساده اما دقیق از زمانه و تاریخ حادثه‌ی عاشورا است؛ هر فصل با آیه‌ای از قرآن یا روایتی از حضرات معصومین آغاز می‌شود و همین فصل‌بندی کتاب، مطالعه‌ی آن را آسان‌تر و شیرین‌تر می‌سازد. هم‌اکنون نسخه‌ی چاپی و همچنین الکترونیک این کتاب از طریق فضای مجازی قابل تهیه است که نشریه‌ی خط حزب‌الله مطالعه‌ی آن را در این ایام به مخاطبین خود توصیه می‌کند.